

Udtalelse vedr. OK20 fra 3F BJMF's Byggegruppebestyrelse

OK20 blev den overenskomstforhandling hvor det for alvor lykkedes bygningsarbejderne i 3F, at få sat social dumping øverst på dagsordenen. Vi har i BJMF medvirket til, at skabe en aktiv bevægelse og samhørighed blandt bygningsarbejderne på tværs af brancher og geografiske skel. Det er vi stolte af og skylder alle vedholdende aktivister og faglige kammerater en kæmpe tak for deres utrættelige gåpåmod og opbakning. Uden jer var vi som fællesskab aldrig kommet så tæt på målet, som vi i virkeligheden gjorde.

Det er vores opfattelse, at forhandlingslederne har udført et tilfredsstillende stykke tillidsmandsarbejde under OK20. Der er blevet lyttet til forhandlingsudvalget og det er vores fornemmelse, at kollegaernes krav og problemstillinger ude fra byggepladserne, er blevet bragt med ind til forhandlingsbordet. Der har således også været en fornuftig kommunikation og dialog undervejs mellem forhandlingslederne og forhandlingsudvalget, hvilket man også bør kunne forvente i en demokratisk organisation som fagbevægelsen.

Bygningsarbejderne mødte op til overenskomstforhandlingerne med flere rimelige og fornuftige krav til arbejdsgiverne. Over dem alle stod kravet om en substantiel løsning på vores udfordringer med social dumping. Vi krævede at få hævet lønnen i bunden, så lønspredningen mellem vores udenlandske kollegaer og danske kollegaer kunne mindskes. Vi ville have lige løn for lige arbejde på samme sted. Et solidarisk krav som langt hen ad vejen ville være en gratis omgang for de seriøse arbejdsgivere i byggebranchen.

Helt frem til målstregen stod vi samlet med førnævnte krav om at hæve lønnen i bunden på vores overenskomster. Der er ingen tvivl om, at alle kammerater var klar til at gå i konflikt for at få vores hovedkrav indfriet. Vi ønskede inderligt at forhandle vores egne overenskomster, frem for at indgå et forlig som var magen til industriens. Alt gik som planlagt, lige indtil det utænkelige skete. Vores forhandlingsforløb blev pludseligt spoleret af Corona krisen. Ingen kunne have forudset, at forhandlingerne skulle afsluttes midt i en pandemi, der lukkede hele Danmark ned. Førnævnte efterlod os uden det våben arbejderne ellers i yderste konsekvens kan iværksætte: En storkonflikt.

Vi kunne i den forbindelse konstatere at stærke kræfter i toppen mente, at vi skulle fuldføre vores forhandlinger under disse fuldstændig uansvarlige og urimelige præmisser. Vores forhandlingsmomentum var ødelagt, og Dansk Byggeri lugtede blod. Vi skulle således tvinges til at æde industriforligets betingelser eller prøve lykken med mæglingsskitsen, da forligsmanden havde opgivet at finde en forligsløsning mellem bygningsarbejderne og Dansk Byggeri.

En række "tidsler" i industriforliget blev efterfølgende forhandlet ud. Vi har således fået en række mindre forbedringer og stigninger på satser og procenter som vi måske havde mistet, hvis ikke vi havde indgået forlig. Vi har f.eks. fået beskyttelse mod afskedigelse under sygdom, hvis vi vel og mærket har 4 måneders anciennitet. Men vi har også givet arbejdsgiverne et sugerør i vores fælles fonde, hvor de kan søge refusion når vores nyvalgte tillidsmænd skal uddannes og når arbejdsgiverne skal betale fuld løn under forældreorlov. Med de ekstremt ringe forhandlingsmuligheder der var til stede, leverede vores forhandlingsledere dog et acceptabelt stykke forhandlingsarbejde.

Det var dog stadig et forlig som på ingen måde indeholder kollegaernes krav og forventninger til OK20. Vores hovedkrav var og er, at der skulle gøres noget ved social dumping, hvilket på ingen måde er blevet indfriet i forliget. Vi fik ikke det løft i bunden som vi krævede og vi fik endnu engang ikke lov til at forhandle vores egne overenskomster. Endvidere er den økonomiske ramme i forliget mildest talt beskeden. Indtil Corona krisen ramte, var vi på toppen af et årelangt opsving. Virksomhederne har haft stigende overskud de sidste ti år og nu var det vores tur til at få en del af den økonomiske kage. Sådan blev det ikke og vi har fået et forlig, som i bedste fald er niveaubevarende.

Vi har tillige noteret os, at flere mindre forbund og brancher er blevet kørt direkte over af arbejdsgiverne under deres forhandlinger. Vores gode kollegaer i malerforbundet, jernbaneforbundet og 3F's egne hotel og restaurationsarbejdere er nogle af dem, der er blevet direkte trådt på, hvilket vi naturligvis på ingen måde kan acceptere. Hvis vi skal stå endnu stærkere sammen ved OK23, skal vi udvise respekt for de mindre forbund og brancher, som hjalp os da vores egne forhandlinger var på kogepunktet. Vi gik ind i OK-forhandlingerne med sloganet 'Sammen om OK20' og det skal være det, vi står fast på og sammen om.

Grundlæggende finder vi det upassende, at forligsmanden ikke stoppede forhandlingerne da Corona krisen indtrådte. Vi sidder tilbage med en tom følelse og en fornemmelse af, at vi kunne have gjort arbejdet færdigt, hvis ikke vi var blevet frataget vores forhandlingsvåben - konflikt. Det rigtigt ville have været at udsætte forhandlingerne. Rigtig mange af vores medlemmer føler sig snydt for muligheden af en reel forhandling. Vi vender naturligvis tilbage stærkere end nogensinde før.

På ovenstående grundlag har et flertal i BJMF's byggegruppebestyrelse valgt at anbefale kollegaerne at stemme nej til OK20. Vi accepterer naturligvis hvis nogle af vores brancheklubber i BJMF har en anden opfattelse af forliget.